

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

appellanten,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 26 augustus 2011 in zaken
nrs. 11/24991, 11/24993, 11/24994 en 11/24995 in de gedingen tussen:

de vreemdelingen,

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 1 augustus 2011 heeft de minister aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 26 augustus 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brieven, bij de Raad van State binnengekomen op 31 augustus 2011 en 1 september 2011, hoger beroepen ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

De minister, thans de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt de Afdeling als volgt.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.1.2. De vreemdelingen hebben eerder, op 6 november 2009, aanvragen ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij onderscheiden besluiten van 13 november 2009 zijn deze afgewezen. De vreemdelingen stellen vervolgens te zijn teruggekeerd naar hun land van herkomst. Op 22 juli 2011 hebben zij opnieuw aanvragen ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. De besluiten van 1 augustus 2011, waarbij deze zijn afgewezen, zijn van gelijke strekking als die van 13 november 2009, zodat op de daartegen ingestelde beroepen voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.1.3. In een situatie als deze, waarin de vreemdelingen na een eerdere weigering om hen een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen opvolgende aanvragen indienen en stellen na de eerdere weigering in het land van herkomst of bestendig verblijf te hebben verbleven voor de terugkomst naar Nederland, kunnen de op die aanvragen genomen besluiten van gelijke strekking worden getoetst als ware het eerste afwijzingen, indien de vreemdelingen aantonen dat zij daadwerkelijk in dat land zijn teruggekeerd. In zoverre komt de Afdeling terug van haar eerdere jurisprudentie ter zake (onder meer de uitspraak van 13 mei 2005 in zaak nr. 200503208/1, JV 2005/525 en de uitspraak van 27 april 2007 in zaak nr. 200701212/1, JV 2007/287). De vraag of van een dergelijke aangetoonde terugkeer sprake is, vergt een zelfstandige beoordeling door de rechter.

2.1.4. Aan voorliggende aanvragen hebben de vreemdelingen ten grondslag gelegd dat zij op 20 augustus 2010 met hun eigen paspoort naar Egypte zijn teruggekeerd en dat zij daar (nog steeds) worden bedreigd en vervolgd. Op 10 mei 2011 zijn zij daarom met valse papieren weer naar Nederland gekomen. Ter onderbouwing van dit betoog hebben zij de volgende documenten overgelegd:

- twee Egyptische identiteitskaarten op naam van de vreemdelingen;
- een verklaring van een arts van 17 oktober 2010 waarin is vermeld dat de man kneuzingen en schaafwonden over zijn hele lichaam en een bloedophoping boven zijn rechterlies had en drie weken behandeling nodig had alsmede een brief van dezelfde arts en datum waarvan de tekst niet leesbaar is;
- een brief van 30 januari 2011 van een arts waarin is vermeld dat de vrouw kneuzingen en schaafwonden over haar hele lichaam had en medische behandeling nodig had alsmede een brief van dezelfde datum over medicatie;
- twee verklaringen van het Al Kalema Centrum voor mensenrechten van 6 februari 2011 waarin is vermeld dat de vreemdelingen zijn gearresteerd en in hechtenis hebben gezeten alsmede pasjes van deze organisatie;
- een formulier van Vodafone El Kart betreffende het afsluiten van een telefoonabonnement op naam van de vrouw alsmede een aantal telefoon- en simkaarten van Vodafone;
- twee huurovereenkomsten op naam van de vreemdelingen voor een appartement in Egypte van 31 augustus 2010 en 7 november 2010;
- een e-ticket op naam van de man van 28 juni 2010 voor een vlucht van Cairo naar Amsterdam op 8 augustus 2010 en van Amsterdam naar Cairo op 20 augustus 2010;
- onvertaalde internetartikelen over de situatie van christenen in Egypte;
- twee trein- en buskaartjes van Schiphol naar Ter Apel en een kassabon waaruit blijkt dat op 10 mei 2011 op Schiphol twee koppen koffie zijn gekocht.

2.1.5. De voorzieningenrechter heeft in de aangevallen uitspraak ten onrechte niet ambtshalve beoordeeld of de vreemdelingen met deze documenten, voor zover deze betrekking hebben op de gestelde terugkeer, hun terugkeer in Egypte hebben aangetoond. De overgelegde

huurovereenkomsten zijn niet afkomstig uit objectieve bron en hieruit blijkt bovendien op geen enkele wijze dat de vreemdelingen in de gestelde periode daadwerkelijk in een appartement in Egypte hebben verbleven. Het Vodafone-formulier bevat een nummer van een identiteitsbewijs dat niet overeenkomt met de door de vreemdelingen aan deze procedure ten grondslag gelegde identiteitskaarten, zodat niet kan worden vastgesteld of zij dit telefoonabonnement in Egypte zelf hebben afgesloten en gebruikt. Dit blijkt evenmin uit de overgelegde telefoon- en simkaarten. Uit het e-ticket van 28 juni 2010 kan niet worden afgeleid of de man daadwerkelijk gebruik heeft gemaakt van de daarin vermelde vlucht van Amsterdam naar Cairo op 20 augustus 2010. De overgelegde trein- en buskaartjes en de kassabon van Schiphol zien op het verblijf in Nederland. Met deze documenten hebben de vreemdelingen derhalve niet aangetoond dat zij zijn teruggekeerd in Egypte. Hoewel de vreemdelingen hebben verklaard dat zij op 20 augustus 2010 met hun eigen paspoort van Amsterdam naar Cairo zijn gereisd, hebben zij deze paspoorten noch het vliegticket van de vrouw of hun boardingpass van de vlucht overgelegd. Evenmin hebben zij de volgens hun verklaringen bij terugkeer naar Nederland gebruikte valse papieren overgelegd, hoewel zij door de eerder ingediende asielaanvragen op de hoogte moeten zijn geweest van het belang dat door de minister aan dergelijke documenten wordt gehecht.

Aangezien de vreemdelingen er derhalve niet in geslaagd zijn de door hen gestelde terugkeer in het land van herkomst aan te tonen, doet zich in zoverre geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid voor.

2.1.6. Nu in hetgeen de vreemdelingen voor het overige hebben aangevoerd evenmin nieuw gebleken feiten of omstandigheden zijn gelegen, zich geen relevante wijziging van het recht voordoet en voorts niet is aangevoerd dat sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden, als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45), is er voor rechterlijke toetsing van de besluiten van 1 augustus 2011 geen plaats. De voorzieningenrechter is, zij het op andere gronden, tot dezelfde conclusie gekomen.

2.2. De hoger beroepen zijn kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Dekker, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

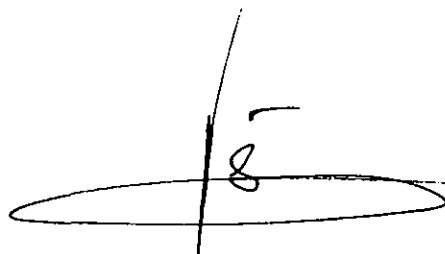
w.g. Dekker
ambtenaar van staat.

Uitgesproken in het openbaar op 19 april 2012

563.

Verzonden: 19 april 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in dark ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 11/24993 en 11/24995 (verzoeken)
AWB 11/24991 en 11/24994 (beroepen)

Datum uitspraak: 26 augustus 2011

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
verzoeker,

geboren op
v-nummer
verzoekster,
beiden van Egyptische nationaliteit,
tezamen verzoekers,
gemachtigde mr. H.K. Westerhof,

tegen

de Minister voor Immigratie en Asiel,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluiten van 1 augustus 2011 heeft verweerder de aanvragen van verzoekers van 22 juli 2011 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Deze besluiten zijn bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Den Bosch. Verzoekers hebben daartegen op 2 augustus 2011 beroep ingesteld. Verzoekers is meegedeeld dat zij de behandeling van het beroep niet in Nederland mogen afwachten. Bij verzoekschriften van 2 augustus 2011 hebben verzoekers verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van de verzoeken heeft gevoegd plaatsgevonden ter zitting van 19 augustus 2011. Verzoekers zijn in persoon verschenen, bijgestaan door hun

24/8

Registratienummers: AWB 11/24993 en 11/24995 (verzoeken)
AWB 11/24991 en 11/24994 (beroepen)

2

gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. J.M.M. van Gils.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.

3. Uit de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

4. Verzoekers hebben eerder, op 6 november 2009, aanvragen ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Deze aanvragen zijn bij besluiten van 13 november 2009 afgewezen. De daartegen ingestelde beroepen zijn bij uitspraak van 4 december 2009 door deze rechtbank en nevenzittingsplaats ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 8 januari 2010 van de Afdeling is deze uitspraak bevestigd. De besluiten van 1 augustus 2011 zijn van gelijke strekking als die van 13 november 2009, zodat op de tegen de besluiten van 1 augustus 2011 ingestelde beroepen het onder rechtsoverweging 3 weergegeven beoordelingskader van toepassing is.

5. Verzoekers hebben aan hun opvolgende asielaanvragen ten grondslag gelegd dat zij op 20 augustus 2010 op eigen naam en met eigen paspoort zijn teruggekeerd naar Egypte en aldaar (nog steeds) worden bedreigd en vervolgd. Daarom zijn zij op 10 mei 2011 op een valse naam en met valse papieren Egypte weer uitgereisd naar Nederland. Ter onderbouwing van hun aanvragen hebben verzoekers, allemaal in originele vorm, overgelegd:

I. een tweetal door de Koninklijke Marechaussee als hoogstwaarschijnlijk echt aangemerkte Egyptische identiteitskaarten ten name van verzoekers;

II. een verklaring van een Egyptische arts van 17 oktober 2010 waaruit blijkt dat verzoeker kneuzingen en schaafwonden over zijn hele lichaam heeft en een bloedophoping boven zijn rechterlies en dat hij gedurende drie weken behandeling nodig

Registratienummers: AWB 11/24993 en 11/24995 (verzoeken)
AWB 11/24991 en 11/24994 (beroepen)

3

heeft. Voorts een brief van dezelfde arts van dezelfde datum waarvan de tekst goeddeels door de tolk niet leesbaar was en dus de vertaling niet duidelijk;

III. een brief van 30 januari 2011 van een arts waaruit blijkt dat verzoekster kneuzingen en schaafwonden over haar hele lichaam heeft en een brief van dezelfde datum betreffende medicatie;

IV. een tweetal verklaringen, een afgegeven aan verzoeker en een afgegeven aan verzoekster, van Al Kalema Centrum voor mensenrechten van 6 februari 2011 inhoudende dat verzoekers zijn gearresteerd en in hechtenis hebben gezeten alsmede pasjes van verzoekers van deze organisatie;

V. een formulier met opschrift Vodafone El kart, betreft het afsluiten van een telefoonabonnement ten name van verzoekster, waarvan de datum van afgifte niet blijkt uit de bijgevoegde vertaling doch de tolk ter zitting heeft verklaard dat dit formulier gedagtekend is op 26 augustus 2010, alsmede een aantal telefoon/simkaarten van Vodafone;

VI. een huurovereenkomst tussen verzoekers en de heer over de huur van een appartement in Egypte van 7 november 2010;

VII. een zogenaamd e-ticket van 28 juni 2010 over een reis van Cairo naar Amsterdam op 8 augustus 2010 en van Amsterdam naar Cairo op 20 augustus 2010;

VIII. internet artikelen over de situatie van christenen in Egypte, vertaling niet in het dossier;

IX. een tweetal trein en buskaartjes over een reis van Schiphol naar Ter Apel en een bon van twee koffie op Schiphol van 10 mei 2011.

6. Uit een uitspraak van de Afdeling van 27 april 2007, LJN: BA4658, volgt dat, indien na een eerdere afwijzende besluit een besluit op een opvolgende aanvraag wordt genomen, voorhands moet worden aangenomen dat het in rechtsoverweging 3 uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Indien een vreemdeling na een eerdere asielprocedure stelt naar zijn land van herkomst te zijn teruggekeerd en vervolgens hier te lande een opvolgende aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel indient, is geen sprake is van een herhaalde aanvraag waarop het in rechtsoverweging 3 uiteengezette beoordelingskader van toepassing is indien de vreemdeling die terugkeer aannemelijk heeft gemaakt en aan de opvolgende aanvraag een op basis van een in dat land na die terugkeer opgekomen nieuw feitencomplex en een daarop gebaseerd asielrelaas dat een zelfstandig karakter heeft ten opzichte van het relaas dat tot de eerdere afwijzing heeft geleid en derhalve los daarvan beoordeeld dient te worden, ten grondslag heeft gelegd. De vraag of van een dergelijke situatie sprake is, vergt een zelfstandige beoordeling door de rechter.

7. Het voorgaande betekent dat allereerst beoordeeld dient te worden of het asielrelaas dat aan de thans ter beoordeling staande aanvraag ten grondslag is gelegd een zelfstandig karakter heeft ten opzichte van het eerdere asielrelaas. Dat is naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet het geval. Hetgeen verzoekers hebben verklaard wat hen na de gestelde terugkeer is overkomen is veeleer gebaseerd op de bij de eerdere asielaanvraag geuite vrees voor vervolging.

Dat betekent dat, zelfs indien de terugkeer als zodanig aannemelijk zou zijn, de rechter niettemin het in rechtsoverweging 3 weergegeven beoordelingskader dient toe te passen en aldus dient te beoordelen of van nieuwe feiten sprake is. Dienaangaande is van belang dat de stukken onder VIII niet zijn vertaald. De overige door verzoekers overgelegde stukken zijn nieuw, dat is van na het eerder besluit, en in originele vorm. Echter, deze stukken kunnen naar het oordeel van de voorzieningenrechter op voorhand geen afbreuk doen aan het eerdere besluit. De stukken genoemd onder V, VI, VII en IX onderbouwen niet de vrees voor vervolging doch de terugkeer van en het verblijf in Egypte. De stukken onder I, de identiteitskaarten, onderbouwen de identiteit van

Registratienummers: AWB 11/24993 en 11/24995 (verzoeken)
AWB 11/24991 en 11/24994 (beroepen)

4

verzoekers, waarvan verweerder in de eerder procedure ook is uitgegaan. Blijft over de verklaringen van onder IV en de medische stukken onder II en III. Uit de verklaringen van blijkt naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet op welke wijze de daarin weergegeven verklaring tot stand is gekomen, in het bijzonder dat deze eigen wetenschap van de opsteller betreft. Wat betreft de medische stukken onder II en III blijkt niet op welke wijze deze kneuzingen en schaafwonden zijn ontstaan, zodat ook deze geen afbreuk doen aan het eerdere besluit.

8. Nu van nieuwe feiten die een hernieuwde beoordeling rechtvaardigen geen sprake is, zijn de beroepen ongegrond. Gelet hierop dienen de verzoeken te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

- I. verklaart de beroepen ongegrond;
- II. wijst de verzoeken een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.J.W.P. van Gastel, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. C. van Hout, griffier.

De griffier,

De griffier is buiten staat
te ondertekenen

Uitgesproken in het openbaar op 26 augustus 2011.

De voorzieningenrechter,

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

VERZONDEN OP

26 AUG 2011

VAN TWIST ADVOCATEN

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

31 AUG 2011

ZAAKNR. 201109724-1

AAN: V2

BEHANDELD: DD: PAR:

Aan de Raad van State
De Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

— 070 - 3651380 —

Dordrecht, 31 augustus 2011

HOGER BEROEPSCHRIFT

Inz.: / Staat
Toevoeging in aanvraag

Reg.nr.RvS: n.n.b.
Reg.nr.Rb.: Awb 11 / 24994 BEPTDN
IND: 0911-06-1337
Appellante:
Geboren:
Nationaliteit: Egyptische

Uitspraak rechtbank: 26 augustus 2011

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op van Egyptische nationaliteit,
verblijvende te hierna aan te duiden als appellante, kiest te dezer zake domicilie te
(3311 BV) Dordrecht aan de Wijnstraat 139 ten kantore van haar advocaat mr H.K.
Westerhof, die ten deze als gemachtigde wordt gesteld en als zodanig, zulks met het recht van
substitutie, voor haar in rechte zal optreden.

Voor zover noodzakelijk wijst appellante erop dat zij ondergetekende bepaaldelijk heeft
gevolmachtigd om in deze het hoger beroep op te stellen, te ondertekenen en in te dienen.

Bij uitspraak van 26 augustus 2011 de rechtbank te Den Haag nzp. Arnhem het beroep van
appellante in de asielzaak ongegrond verklaard. Een copie van de litigieuze uitspraak is
ingevoegd. De inhoud daarvan dient als hier overgenomen en toegevoegd te worden.

Mr drs E.W.B. van Twist
Mw mr H.K. Westerhof
Mr K. Wijnmalen
Mw mr W.A. Berghuis

Wijnstraat 139
3311 BV Dordrecht
Telefoon: 078 - 648 91 29
Telefax: 078 - 648 93 69

Stichting Beheer
Derdengelden
ABN-AMRO:
48.61.47.258

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering van de behandelend advocaat wordt uitbetaald.

VAN TWIST ADVOCATEN

-2-

Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak nu deze strekt tot ongegrondverklaring van het beroep. Bij wijze van grieven daarvan wijst zij op het volgende.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank aangenomen dat het niet van belang is dat ten onrechte is door verweerder is aangenomen dat appellante niet zou zijn teruggekeerd en dat het toetsingskader van artikel 4:6 Awb alsdan mag worden gehanteerd.

Blijkens de uitspraak in r.o. 6 heeft de rechtbank terecht vastgesteld dat de rechtbank zelfstandig dient te beoordelen of sprake is van een situatie waarin moet worden aangenomen dat de vreemdeling is teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Anders dan verweerder komt de rechtbank in deze kennelijk tot de conclusie dat zulks het geval is. Immers, hij is van mening dat de overlegde documenten in die richting wijzen.

Anders dan verwacht mag worden houdt die vaststelling voor de rechtbank niet in dat verweerder een verkeerd toetsingskader heeft gebruikt zoals beschreven in r.o. 7. Immers, appellante is van mening dat nu verweerder er altijd vanuit is gegaan dat zij niet is teruggekeerd (zoals ter zitting door de procesvertegenwoordiger bepleit) en om die reden artikel 4:6 Awb heeft tegengeworpen dat in rechte geen stand kan houden als de rechtbank tot het oordeel komt dat zulks ten onrechte is gedaan. Zij meent dat het dan niet op de weg van de rechtbank ligt om zulks dan "met een mantel der liefde te bedekken" door vervolgens te overwegen dat "de problemen gelijksoortig zijn en derhalve toch artikel 4:6 Awb kon worden tegengeworpen.

Dat is mij te eenvoudig.

Appellante wijst erop dat zij is teruggekeerd en na de terugkeer is gebleken dat de problemen met de moslimfundamentalisten alleen nog maar zijn toegenomen. In haar visie is er dan ook sprake van culminatie van problemen. Daar waar mogelijk verweerder in de vorige asielprocedure tot het oordeel kwam dat de problematiek afgezet tegen de toenmalige inzichten ter zake het regime onvoldoende waren om tot vluchtelingenschap te concluderen, nu die situatie geheel anders ligt. Niet alleen zijn er oude en nieuwe problemen, ook liggen er medische rapportages voor die bevestigen dat de problemen actueel zijn, zijn de actuele problemen w.o. een arrestatie bevestigd door de mensenrechtenorganisatie maar ook – vooral – is er sprake van een gewijzigde algehele situatie nu de regering door rebellen is verjaagd en de handhaving van de vrede (veel) moeilijker af te dwingen is dan voorheen.

Die gewijzigde context maakt dat het geen gelijke aanvraag tegen een gelijk toetsingskader kan zijn.

Door een verkeerde maatstaf aan te leggen, kan niet de juiste toets worden gemaakt en derhalve niet een juiste beslissing worden genomen.

Grief 2:

Ten onrechte heeft de rechtbank aangenomen dat de ingebracht documenten enkel de uitreis adstrueren en niet de ondervonden problemen

VAN TWIST ADVOCATEN

-3-

Appellante leest in r.o. 7 dat de rechtbank meent dat geen van de ingebrachte documenten de (nieuwe) problemen adstrueert. Appellante acht dat onbegrijpelijk. Anders dan de rechtbank meent kan een verklaring van een mensenrechtenorganisatie en de artsen omtrent het letsel niet zomaar ter zijde worden geschoven omdat niet duidelijk is op welke wijze het documenten tot stand is gekomen.

Appellante meent dat zij niet verantwoordelijk is voor het slechte handschrift van artsen – het enkele feit dat een arts heeft gerapporteerd maakt dat het aannemelijk is dat er iets was om over te rapporteren. En dat op zichzelf is al genoeg om tenminste nader onderzoek te doen.

Ook de verklaring van de mensenrechtenorganisatie is geloofwaardig en aannemelijk. Niet alleen staan alle contactgegevens erop, de organisatie is ook bij verweerder bekend en wordt beschouwd als geloofwaardige bron van informatie. Dat er in de tekst geschreven staat dat de verklaring "op aanvraag" is geschreven, is logisch. Appellante heeft juist met het oog op de bewijsvoering gevraagd om de overgelegde bevestiging. Dat maakt niet dat de inhoud niet of minder deugdelijk is.

Grief 3:

Gezien het vorenstaande meent appellante dat de litigieuze uitspraak van de rechtbank te Arnhem geen stand kan houden. Nu de uitspraak dient te worden vernietigd, zal verweerder de kosten van het beroep alsook van het hoger beroep dienen te vergoeden.

WESHALVE

Appellante zich tot Uw Raad van State wendt en met de verschuldigde eerbied verzoekt:

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de uitspraak van de rechtbank, waarvan beroep, te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank of verweerder ter verdere afhandeling;

met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

H.K. Westerhof.

VAN TWIST ADVOCATEN

Aan de Raad van State
De Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

== 070 - 3651380 ==

Dordrecht, 1 september 2011

HOGER BEROEPSCHRIFT (hasa)

Inz.: / Staat

Reg.nr.RvS: n.n.b.

Reg.nr.Rb.: Awb 11 / 24991 BEPTDN

IND: 273.675.2426

Appellant: _____

Geboren: _____

Nationaliteit: Egyptische

Uitspraak rechtbank: 26 augustus 2011

RAAD VAN STATE	
IN DE ...	
01 SEP 2011	
ZAAKNR.	201209724-1
AAN:	2
BEHANDELD DO:	PAR: _____

Geeft eerbiedig te kennen,

_____ geboren op _____ van Egyptische nationaliteit, hierna
aan te duiden als appellant, verblijvende te _____ te dezer zake domicilie kiezende te (3311
BV) Dordrecht aan de Wijnstraat 139 ten kantore van zijn advocaat mr H.K. Westerhof, die
ten deze als gemachtigde wordt gesteld en als zodanig, zulks met het recht van substitutie,
voor hem in rechte zal optreden.

Voor zover noodzakelijk wijst appellant erop dat hij ondergetekende bepaaldelijk heeft
gevolmachtigd om in deze het hoger beroep op te stellen, te ondertekenen en in te dienen.

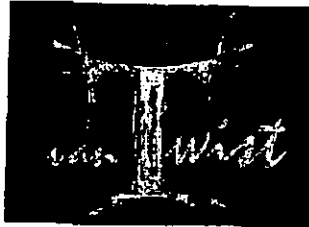
Bij uitspraak van 26 augustus 2011 heeft de rechtbank te Den Haag nzp Arnhem het beroep
van appellant in de asielzaak ongegrond verklaard. Een copie van de litigieuze uitspraak is
ingevoegd. De inhoud daarvan dient als hier overgenomen en toegevoegd te worden.

Mr drs E.W.B. van Twist
Mw mr H.K. Westerhof
Mr K. Wijnmalen
Mw mr W.A. Berghuis

Wijnstraat 139
3311 BV Dordrecht
Telefoon: 078 - 648 91 29
Telefax: 078 - 648 93 69

Stichting Beheer
Derdengelden
ABN-AMRO:
48.61.47.258

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering van de behandelend advocaat wordt uitbetaald.

VAN TWIST ADVOCATEN

-2-

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak nu deze strekt tot ongegrondverklaring van het beroep. Bij wijze van grieven daarvan wijst hij op hetgeen gisteren in de zaak van zijn zuster naar voren is gebracht. Een copie van het bedoeld schrijven is ingevoegd. De inhoud dienst als hier overgenomen en toegevoegd te worden beschouwd.

Gezien het vorenstaande meent appellant dat de litigieuze uitspraak van de rechtbank te Arnhem geen stand kan houden. Nu de uitspraak dient te worden vernietigd, zal verweerder de kosten van het beroep alsook van het hoger beroep dienen te vergoeden.

WESHALVE

Appellant zich tot Uw Raad wendt en met de verschuldigde eerbied verzoekt:

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de uitspraak van de rechtbank, waarvan beroep, te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank of verweerder ter verdere afhandeling;

met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

H.K. Westerhof.